

SZILÁGY-SOMLYÓ.

TÁRSADALMI HETILAP

és

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Segéd-szerkesztő:

Hulimka Sándor.

SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón az ev. ref papi háznál,
hová az előfizetések és a kéziratok küldendők.
Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr

FELHÍVÁS ELŐFIZETÉSRE.

Lapunk harmadik évfolyamának második félévébe léptünk át. Igyekeztünk a múlt fél év alatt is lehető teljes mértékben megfelelni olvasóink kíváncsainak. Azonban lapunk hivatása meg lehetős szük korlátokkal határolja működésünket. Ámde azért mindig marad elég terünk, hogy szolgálhassunk városunk-, vidékünk- és megyénk közügyeinek. — És ezen ezélt lehetőleg teljesen megközelíteni lesz törekvésünk jövőre is. Munkatársaink lankadatlan és szakértő munkássága biztosítékul szolgál nekünk a jövőben is. És hogy az eddiginél is elevenebb, változatosabb és élénkebb szellem ömöljék el lapunkban, mint eddig ezt valószínűsíthetnünk sikerült, attól függ, ha a nagy közönség nemcsak fenn tartja, hanem fokozza azon pártolást, mint azt eddig kiérdemelnünk sikerült.

Felkérjük tehát azon megrendelőinket, kiknek előfizetése e hó végével lejár, szíveskedjenek azt lehető rövid idő alatt megújítani, — azokat pedig, kik a lejárt 1 vagy éppen 2 negyedről még hátralékosok, bizalommal felkérjük tartozásaik kiegyenlítésére, hogy kötelezett-ségeinknek mi is eleget teheszünk.

A lap előfizetési ára:

Egész évre 4 frt.
Július—decemberre 2 frt.
Július—szeptemberre 1 frt.

Az előfizetési- és hirdetési díjak t. Virág Lajos urhoz (városháza, főjegyzői iroda), — a lap szellemi részébe illő közlemények pedig alólírtához küldendők.

Sz.-Somlyó, 1885. június 25-én.

Nagy László,
szerkesztő-laptulajdonos.

TARCZA.

Mikor közeledett a tavasz.

— Rózsa Sándor barátomnak ajánlva —

Irta: Giccezey.

Langyos szellő játszott, bugott s röpke szárnyaival pajkosan meg-meg legyintette a száraz avar, s aztán lassu susogással oda-oda szólott az ingó kórhoz, a fakó fűszálhoz, hogy: ébredjetek fel már, vegyétek fel a szép zöld, tarka köntöst, öltözzetek ünnepi díszbe, közel van a nagy ünnep, a feltámadás ünnepe a tavasz. A kóro megingatta rászáradt, kopasz fejét, a kis fűszál is megmozdult a beszédre s fel akarta egyenesíteni vékonyka termetét, de megint csak erőtllenül terült el a hideg, csicseső talajon. A szellő mintha megharagudott volna, hogy olyan lassan, kedvetlenül készülnek, haragos zugással sivitott el felettük, s felermelkedett a fák kopasz galyaihoz, s azokkal is vig csevegésbe ereszkedett. Ébredjetek, itt van a nagy ünnep, tegyétek fejetekbe a zöld lombkoronát, tűzzetek homlokotokra virágkoszorút. A fák is megbólintgatták lombtalan ágaikat. A szellő ment tovább, megállott minden rétnél, minden bokornál, minden ketrnél, beszélt hozzájuk lágyan, susogva, majd vigan, majd haragosan.

Másnap a szürke hófellegek is eltűntek az égről, csak az ég peremén uszált még egy-egy felhő-fodor. A szellővel a napsugár is utra kelt, bejárták a mezőt, a kerteket, felkerestek fűt, fát, virágot, a kis patakot,

Kultur egylet.

(i.) A költő megírta „Pató Pál“-t és Pató Pálban rá mutatott a magyarnak amaz, igen sokszor egyeseknél úgy mint testületeknél sajátos következményű tulajdonára, hogy: „Ej rá érünk arra még!”

Nos! az ön kárán tanuló magyar nemcsak példa-beszéddé tette amaz eszmét, hogy: „addig kell ütni a vasat, a míg meleg” — hanem már igen sokszor s igen sok téren önmaga is megfogadja azt.

Alig egy pár éve, hogy nemzeti jellegünk ellenségei maguk mutatták meg nekünk az utat, melyre ha rátérünk s akadályt nem ismerve ernyedetlenül előre törekszünk — másodszor fogjuk meghódítani e hazát s tesszük egészen magyarrá.

Hódító hadjáratot kezdünk tehát, nem a kényszer, az erőszak vagy hatalom fegyverével, hanem a szellem ama fegyverével, mely a műveltség fölényében nyilvánul.

Hazánk s benne nemzetünk a művelődés terén óriási léptekkel halad előre s minden önnagyváz nélkül kimondhatjuk, hogy ma már pirulás nélkül állhat meg Európának régibb műveltséggel dicsekedhető nemzetei mellett.

A baj csak az, hogy a műveltség nem egyformán gyarapszik nemzetünk minden rétegében. Pedig épen a legalsóbb rétegekben kell a küzdelmet megkezdeni s itt kell a harcztot kivívni. A legalsóbb rétegekben kell a faji jelleghez ragaszkodás szívósságát beolvasztanunk.

Azt mondják, hogy aristokratikus érzelmű nép vagyunk. Nagyjában véve igaz, de fájdalom igen könnyen kiesik lábaink alól ezen nemesség talaja.

Nézzétek meg az elszórt csontokat! Vajda-Hunyad, Zaránd, Mezőség, Szilágy! Hány meg hány van e vidékeken elszórva, a kikről kézzel foghatólag igazolja név, hagyomány, tör-

a szellő beszélt lágyan, susogva, a napsugár meleg, szerelmes csókokat osztogatott mindenfelé.

Igy jártak minden nap, míg minden mozogni kezdett. A száraz kóro új sarjat hajtott a töről, a kis fűszál is levetette fakó ruháját, a fák galyain felduzzadt a rügy, a kis patak vig csacsogással hömpölygött tova s a bokor alján próbálgatta az első dalt egy kis madár.

A szellő vigan játszott, bugott, az ég mosolygott s a nap szórt meleg éltető csókjait, s elkezdtek hangosan beszélni, hogy:

Itt a feltámadás, itt van a küszöbön a tavasz!

* * *

A mi kis házunk nád fedelére egyszer csak oda száll egy hosszú lábú golya, ott tollaszkodik egy darabig, aztán hátra hajlítja hosszú nyakát s elkezd kelepelni.

Kün járkáltam a tornáczon és felkiáltottam örömben: nini csakugyan itt van a jó golya madár. Elmult a komor tél, itt van a feltámadás, a virágos szép tavasz jön, jön, itt van már nem messzire?

Siettem be, hogy a kis szobában is elmondjam az örömhirt, az ajtónál úgy belém ütődött valaki, hogy nagy örömöm mellett is szinte a szentje körül jártam. Ki az? hogy nem tér ki előlem? hát az öreg asszony, ki egy pár nap óta be-be kukkant hozzánk. Fehér a főkötője, szürke a haja, ráncos az orcája s mindenki úgy hívja, hogy nano.

Megjött a jó golya madár nanó, itt kelepel a mi kis házunk tetejen — szólék vala neki.

Tudom, tudom — szolt ő — hozott is szép ajándékot az urnak, ott van benn szép fehér pólyában,

ténelem, hogy a mi testünköl való testrészek — és ime idegen nyelvet beszél, idegen ruhát visel s az idegen ruha alatt nem dobog a büszke magyar szív. Hirdetnünk kell tehát, hogy mi vagyunk a legjobbak (aristoi.) magyar hazánk földén. De hirdetni úgy, hogy viszhangra leljen Kárpáthoktól le az Adriáig és Dévénytől Temesig. Különösen erősen kell ezt hangoztatnunk az erdélyi részeken. Azért tartjuk óriási emeltyűnek Kossuth Lajos nagy-hazánkfia ama nyilatkozatát, hogy: „Erdély jobb keze hazánknak.” Fel kell szabadítani a jobb kezét, mely az egész test fenntartója.

Ezért járta át a velők megoszlásáig valónkát Tomory Anasztász nyilatkozata: „Megdöbbsentem az eredmény kisszerűsége fölött, midőn a lapok hirdették az első fellekesülés eredményét 100,000 frtot. Ez legyen kifejezése a nagy Magyarország és magyar nemzet lelkesülésének! akkor, midőn a nemzet gyarapításáról, sőt Erdélyben és más határrészekben a nemzet megmentéséről van szó? Lelkesedés az? mikor százezres jövedelmekkel bíró nagyjaink, mikor gazdag Klerusunk, milliókkal rendelkező izraelita polgártársaink, az egyenlőség sáncaiba belépett gazdag polgár osztályok, vagy néhány forinttal, vagy hallgatással válaszolnak a nagy nemzeti kérdésre?” Eddig Tomory. És mi e megdöbbsentő kérdéseket még egy más kérdéssel egészítjük ki: Mi az oka, hogy e nagy nemzeti mozgalomnak csak annyi hatása van a „Szilágy“-ra, mint a holt tengerre a szellő enyhe fuvalmának.

E kérdésre szerintünk nem válasz Szilágy-megyének 100 frt alapítványa azon indokolással, hogy nekünk is van hasonczélu egyletünk.

Igaz, hogy a két egylet célja ugyanaz, — igaz, hogy a „Wesselényi-egylet” hamarabb megalakult s megis kezdte üdvös működését, — igaz, hogy a mi egyletünk neve zászló, melyben érthetően ki van fejezve törekvésünk célja, — de az is igaz, hogy az erdélyi közművelődési-

szép szöszke a haja, gyönyörű kék a szeme, olyan kövér, piros a két kis orcája.

Egy lépéssel benn voltam a kis szobában, de az alatt a lépés alatt még szakasztottam annyi időt, hogy megkérdejem a nanótól, hogy fiu vagy leány.

— Fiu, nagy, derék, gyönyörű, szakasztott az apja, mondá az öreg asszony szokott bőbeszédűséggel.

Utolsó szavait csak úgy fél füllel hallám, mert már akkor ott voltam az ágy mellett, hol az én áldott kis feleségem pihent a fehér vánkoston. Halvány arcán ott derengett a boldogság pirja, bágyadt szeméből felfel csillogott az örömsugár. A hófehér szobában ott volt mellette a kék szemű, piros, kövér orcácskájú kis gyermek . . . Egyebet nem láttam, a végzetlen öröm elbódított, oda borultam a vánkosok közé, csók-özönnel borítottam el mindkettőjüket, s ajkam a boldogságtól érthetlen szavakat rebegett. Örömöm kimondhatatlan volt, még az öreg asszonyt is össze-vissza csokolom, ha közelemben van, de ő a szoba másik szegletében műértőleg rendezgette a kicsike legelső staffirungját.

Hogy megfért ilyen nagy boldogság egy szegényes kiesiny szobában.

Künn a nádfedelen, a jó golyamadár még most is kelepelt.

Itt van a feltámadás, jön, jön a virágos szép tavasz!

* * *

A langyos szellő játszott, bugott, csevegett, bekalandozta a kerteket, a rétet, a mezőt, az erdőt, a nap is elküldte sugarait s azok is mindenfelé csókokat osztogattak.

egylet egy nagy tábor, a nemzeti fejlődés és tömörülés céltudatos tábora, mely működési terül a Szilágyot is kijelölte. Ők hívják mi pedig siessünk elfoglalni a felajánlott helyet. Zászlónk alatt sorakozzunk a nagy táborhoz. Az erők egyesülése hatalom.

Felhívjuk a „Wesselényi-egylet“ igazgató választmányának becses figyelmét ez eszínere s kérjük, terjesszen egy közelebből megtartandó közgyűlés elébe ilyen szellemű indítványt: „A Wesselényi-egylet czimének megtartásával beolvad az erdélyi kultur egyletbe, mint annak megyei választmánya s fokozott mértékben fog törekedni a közös cél valóztatására!“

Ha lennének, kik velünk ebben egyet nem értenének: szíves készséggel ajánljuk fel lapunk hasábjait az eszmecsereére!

Városi közgyűlés.

A folyó évi június hó 29-én d. e. 10 órakor kezdődőleg a városház tanácstermében képviseleti közgyűlés tartatott Gencsy Sándor ur elnökle alatt a képviselők nagyszámu részvételével.

A közgyűlés tárgyai voltak:

1. Szilágymegye törvényhatóságának f. é. 55. sz. a. határozata a Sz.-Somlyó város majorsági pénztára 1883. évi számadásának megvizsgálásáról. Tudomásul vétetett.

2) Ugyancsak a 250—1885. sz. határozata a városi szegényalap 1883. évi számadása megvizsgálásáról. Tudomásul vétetett.

3) A Kisfaludy szobor végrehajtó bizottságának átirata gyűjtés eszközlése iránt. 5 frt a rendkívüli alaphól megszavaztatott s a további gyűjtések foganatosításával polgármester ur megbízott.

4) A sz.-somlyói iskolaszék átirata a községi iskola államivá tétele iránt. A képviseleti közgyűlés melegen pártolja az ügyet s e czélból egy bizottság kiküldését elhatározta. Bizottsági tagokul polgármester Gencsy Sándor elnökle alatt Nagy László, Somogyi Kálmán, Szathmáry Dániel Veverán József és t. ü. Faragó Sándor megválasztatnak és a szükséges lépések eszközlésével megbízotnak.

5) A sz.-somlyói önk. tűzoltó-egylet köszönetnyilvánítása. Tudomásul vétetett.

6) A városi képv. közgyűlésnek f. é. 45. sz. határozatával a városnak az erdélyi kultur-egyletbeni belépése iránt Somogyi Kálmán által tett és indítványa. Egyhangulag elfogadtatott s a város 100 frttal alapító tagnak belép 5 évi 20—20 frtos törlesztessel.

7) Sz.-Somlyón egy gőzfürdő kiépítésére alakult érdekeltség kérelme. Ezen közegészségi szempontból fontos indítvány elfogadtatik s id. Páskuj István és Ruzska István képviselők telkérétnak arra, hogy legalább a felajánlt 5000 frtot készpénzben polgármester urhoz adják be, s akkor a város a többi költségek fedezésének eleget teend.

8) Polgármester jelentése az építeni szándékoltt uszodának vállalkozó hiányában el nem készíthetéről. Tudomásul vétetett.

9) Városi t. ügyész jelentése a Magura arányosítási ügyben szakértők s tanuk megjelölése iránt. Polgármester ur és tisztiügyész Faragó Sándor és Szabó Ferencz v. képv. urak megbízotnak.

10) Virág Lajos városi főjegyző kérelme az eliene emelt panaszok és alaptalan rágalmak meg-

vizsgálása végett egy bizottság kiküldésére. Kérelmének hely nem adatott.

11) Indítvány. Nagy László városi képviselő ur több képviselő nevében Tapody Tamás gymn. igazgató részére az ének és zenetanítás körül kifejtett buzgólkodásának megjutalmazása végett s azon czélból, hogy a budapesti iparkiallítás tanügyi szakát behatóan tanulmányozhassa, 100 frtot jutalmul adni kér. Megadatott.

12) A budapesti országos orvosi és hőzegészségügyi kongresszus bizottságának átirata képviseltes iránt. Polgármester ur megbízatik a szükséges intézkedés megtételére.

Krizsán Károly főkapitánynak kérelme 100 frt előleg adása iránt. Megadatott.

Több tárgy nem lévén, a gyűlés eloszlott.

—a —r.

Szinészet.

Szerdán, július 1-én „Denise“-ben Dumas Sándor-nak e költői bájjal irt s epigrammszerű dialogokban gazdag 4 felvonásos színművében mutatta be a miskolczi színtársulat igazgatója drámai szerepekre szerződöttett személyzetét előnyösen.

Kazaliczky A. Bradannes — e kissé könnyelmű előléttel dicsekedhető, de alapjában nemesszivű — gróf szerepét játszta mindvégig szépen, bár nem minden modorosság nélkül szavalva; nővérét a kis Márhát Kecskeméti Irma mutatta be rokonszenvesen. Thauzettenét — a könnyelmű párisi nők e mintaképét, de kitűnő anyát — P. Rott Mari ábrázolta élen, elég biztosan találva el a kifejezés hangját. Az öreg Brissott (Dálnoki) és Brissottné (Homokayné) leányának, Denisenek nehéz szerepét H. Dancz Nina játszta, a közönség tapsait nagyon is kiérdemelve.

Szép kellemes hangja van, tisztán s helyes árnyalással beszél. Denise kedvesének (Fernand) alakításával Morvay birkózott meg halvány sikerrel.

Erkel Ferencz „Hunyady László“ czimű 5 felvonásos operája került színre e hó 2-án közönségünk elé nagy érdeklődést mutatott, színpadunkon az operai előadások ez első fecskéje iránt.

Szilágyi Erzsébet nehéz szerepével Kövessyné I. Mariska küzdött meg elég jó sikerrel, különösen a szép „Lagrange“ áriában tűnve ki. Hunyady Lászlót Rácz Gyula énekelte sok routinnal, de a czímszerephez méltó erély nélkül. Erdélyi Margit mint Mátyás, nagyon is lányos volt. Juhász Sándor (Gara) szépen, de hæv nélkül énekel. Juhászné P. Ágnes iskolázott hangját a nász ária koloratúráiban szépen érvényesítve nem kis mértékben járult az előadás sikeréhez.

Szombaton, e hó 4-én az „Arany embert“, Jókai Mór koszos regényirónk e szépen s műgonddal dramatizált regényet, szép közönség nézte végig.

A kiállítás csinos, az előadás kerekded volt — bár nem egészen szabatos. Kazaliczky A. (Timár Mihály) sok ügyeket tanusított, de mozdulataiból olykor hiányzott a természetesség s pathossa mindvégig tulságos volt. Darvay Ali Csorbadzsija helyes felfogásról tett tanuságot; leányának. Timeának piece-ét, Bessenyei Mariska — kinek mint halljuk ez első nagyobb szerepe volt — játszta sokat ígérő törekvéssel — nem minden eredmény nélkül. Homokayné Teréza rokonszenves alakját szavalása által megfosztotta jellegétől, de annál jobban lebilincselte figyelmünket Kecskeméti Irma, az ő sok és szép reményekre jogosító Noémijával. Játéka eleven, van kedélye, szeretetreméltósága és kellemesen csengő hangja. Dálnoki (Brazovics) a karzatnak látszott játszani, sokszor átlépve a jó ízlés határait úgy arczjátékában, mint hanghordozásában. Kövessy Krisztyán Tódort játszta,

Aztán a kis kezeire tessék egy kis piros kalárist kötni, hogy valami rossz szem meg ne igézzze, mert az megtörténik nagyon sokszor. A bölesőt meg nem szabad üresen renetgni soha, mert akkor meghal. A kis körmeit meg esztendő koráig nem szabad ollóval vágni, mert akkor körmös (magyarul tolvaj) lesz nagy korában, csak le kell azt harapdálni.

Igy beszélt a jó asszony, én meg ott az ágy szélén olyan boldogan hallgattam.

Telt az idő . . . Kiün a természetben teljes diadalt ült a feltámadás, itt van a tavasz, ragyogó pompába öltözött minden, de minden.

A tavasz is elhullatta virágait, gyümölcsöt érlel a nap melege. A golyamadár is pelyhes fiakat étetett a fedelen, a kék égről teljes fényben ragyog le a nap.

Benn a kis szobában is teljes fénynyel ragyogott a boldogság napja, Ha néha-néha az édes anyjával össze-össze tűzünk — megcsik ez a szerető házasságok közt — reánk mosolyog piros ajkaival, felénk repked kis kezeivel, és haragunkban olyan csokoládást viszünk végbe mindhármán, hogy a szomszédok hallik.

Vagy ha férfitől méltóságom érzetében picizny ajkai mosolygására meg nem szelhdülök, összevonja haragosan kis szemöldeit s két kis kezeivel úgy a hajamba markol, hogy mindjárt hajlandó vagyok a kibékülésre.

Lám csak mire nem képes, pedig még akkora, mint az öklöm.

. . . Ha majd a nyár is megérleli a gyümölcsöket s az őszi szél porba fekteti az elsárgult faleveleket s a tél a meghalt természetre ráteríti a fehér szemfedet s fagyos keze megdermeszt minden életet, ide, a mi kicsiny fészünkbe nem hat el metsző hidege soha.

intrikus piece-ét kevés intrikával, sok komikkal. — Még csak P. Rott Marit említjük meg, ki naint Athaliae nem épen rokonszenves alak, nyert többszörösen megérdemlett tapsvihart.

Vasárnap, e hó 5-én Szigeti József 3 felvonásos bohózatát a „Nőemancipációt“ láttuk igen jó előadásban. Ez ötletekben gazdag s számos mulatságos jeleneten alapuló mű, jó hatást tett s végig élénk derűtségben tartotta a közönséget.

A szereplők közt Kövessyné I. Mariska (Flóra) igen kedves jelenség volt, dalait mindég megtapsolták. Kövessy (Kleininger) élénk komikumával sok élvezetet szerzett; dicsérettel kell megemlitenünk még: Rott Marit, Homokayné, Kazaliczkyt, Darvayt és Dálnoki Jánost.

Hétfőn, e hó 6-án Dálnoki János javára Hennequin és Milland 3 felvonásos operetteje került színre a czímszerepben Juhászné P. Ágnessel. Az operettenek kevés zenerészlete kedves, fülbemászó; az összenyomás azonban inkább bohózatra emlékeztet. A jutalmazandó — dacára a közönség részvétlenségnek — egyik legjobb alakítását mutatta be. Az előadás általában véve is jól sikerült, leginkább Juhászné P. Ágnes, Kövessy Albert, Kazaliczky és Darvay tüntették ki magukat, méltán nagyobb pártfogást érdemelve ki. Rapir.

Különfélék.

* **Trusza Lajos** volt bikácsi esperes-plébános ur f. hó 5-én (vasárnap) tartotta beköszöntő beszédét a helybeli rom. kath. templomban nagyszámu és fényes közönség jelenlétében. A szép egyházi beszéd, melyben a derék lelkipásztor egész követendő programját kifejtette, mintegy háromnegyed órát vett igénybe s azon meggyőződést kelté fel a jelenlevőkben, hogy a derék lelkész megelőző jó hírnév nem volt alaptalan. Az isteni tiszteleten a helybeli városi tisztviselői kar Gencsy Sándor polgármester vezetése mellett teljes számmal képviselve volt. A mise végeztével a helybeli hitközség, élén Veverán József főgondnokkal testületileg kereste fel az új plébánost. A hivatalos tisztelgés egész meleg s barátságos jeleget öltött a szíves fogadtatás folytán, melyben Trusza ur által részvöltek. Tulálja magát itthon körünkben s legyeu egyházi működése áldásos.

* **Új népszimű.** A közöttünk időző színtársulat legtehetségesebb tagjainak egyike, ki rövid ittléte dacára is már kedvence közönségünknek, Kövesi Albert népsziművet irt „Árvalányhaj“ czimen, mely a jövő hét folyamán fog színre kerülni. Az új darab a Kövesi-pár jutalomjátéka leend s ilyformán kétszeresen is felhívjuk reá a közönség figyelmét, mert míg egyrészt megérdemlik a pártfogást a jutalmazandók az eddig szerzett műélvezetekért, másrészt tartozunk a tömeges látogatással a fiatal szerző ambíciójának s munkakedvének fejlesztésére. Ha Kövesi ur ép oly gonddal irta meg darabját, mint a minővel szerepeit szokta alakítani, úgy előre is gratulálunk a sikerhez.

* **Értesítés.** A zilahi m. kir. állami négy éves tanulmánytanítóképezdében az 1885.—86. tanév folyó évi szeptember hó 3-án d. e. 10 órakor fog megnyitvatni. A beíratások es felvételi vizsgálatok augusztus 31. és szeptember 1. napjain tartatnak meg. Felvételnak az első osztályba a 15. életévüket betöltött oly éptestű növendékek, kik a magyaryelv, a számvetés, földrajz és történelemben legalább annyi jártassággal bírnak, a mennyit a gymnásium, reál vagy polgáriskola négy alsó osztályában tanitanak. A belépni kívánó növendék erről vagy nyilvános iskolai bizonyítványt köteles előmutatni, vagy fölvételi vizsgálatnak kell magát alávetnie. Fölvételre minősíthetők közül a jó előkészültséget s hasonló erkölcsi magaviseletet tanusító, szegénységüket hiteles okmánnal kimutató növendékek e föltételek fokainak megfelelő állami ösztöndíjban (5—15 frt.) részesíttotnek. A fölvételért a tek. képezdei igazgató-tanácsoshoz intézendő es legkésőbb augusztus hó 25-éig alul írothoz benyújtandó folyamodványok s mellékleteik, u. m. keresztlevél, orvosi, iskolai, illatőleg foglalkozási és erkölcsi bizonyítványok — az iskolai bizonyítvány ki vételével — csak szegénységi bizonyítvány alapján lehetnek bályegtelenek, ellenkező esetben a folyamodvány 50 kros, mellékletei pedig egyenkint 15 kros bélyeggel látandók en. Zilahon 1885. jun. 30-án Faluvégi Albert, kép. igazgató.

* **Megörült a veréstől.** Egy örült nőt szállítottak be f. hó 6-án városunkba. A székér, melyen a szerencsétlen szállították a helybeli járásbíróság épülete előtt állott meg, körülvéve a bámulók nagy tömege által. Barbus Oánának hívják a szerencsétlen elne beteg nőt, a ki hites neje Antal Juon bogdánházi lakosnak. Utóbbi egy kicsit nagyot hall és együgyű, tehát épen jó férj lett volna; azonban anyósa Antal Onyicza mély gyűlölettel viseltetett fiának neje iránt s ezzel elhitette, hogy a nő hűtlén és könnyelmű életet él. Sok időn keresztül nem sikerült fiát felfingerelnie; azonban egy alkalommal addig-addig ismételte a vádat ő is, leánya is, míg végre Antal Juon feleségét bezárt ajtó mögött felelősségre vonni, majd pedig verni kezdte. A szívtelen anyós az ajtón keresztül biztatta folyvást az ingerült férjét a verésre; miglen az nejét úgy el verte, hogy orrán száján megindult a vér, később pedig a fején ejtett nehéz ütések következtében megtebolýodott. A nőt saját férje hozta be orvosi megvizsgálás végett s a bíró vizsgálat tárgyát képezi. A vizsgálat fogja aztán kideríteni az ügy miben létét s befolyezni a paraszt drámát, — aligha előnyére az epés anyósoknak.

* **Meleg idő — forró étel.** Megjöttek a jó meleg napok. A szegény munkás izzad, fúrad, a gazda is izzad, fúrad a sokfelé járkálásban; ha aztán délre haza térnek izzadtan, fáradtan, tálal eléjük a jó háziaszony — jó, forró ételt. Természetesen addig fújják, még egy kissé meghűl annyira legalább, hogy a szájba lehet venni, — de hát aztán a gyomorban, belekben mi lesz egy jó adag forró kásától? Mert az éhes ember, ha tudja is, hogy meleg időben félméreg a gyomorba forró ételt adni, nem hajlandó sokáig filozofálni, hanem eszik, a mi előtte van. Az életnek alphája a gyomor; — ha ez nem működik jól, a többi mind csak czifra nyomó-

* **Buzgó imádság.** Káplár magyarázza a „Gebét” fogalmát: A „Gebét” az a parancsszó, a mely a bakákat imára komandérozza. Minden katona tehát a „Gebét” alatt imádkozni tartozik. Hogy pedig azonban minden baka, a hogy a regula meg is kívánja, egyszerre legyenek meg az imádsággal: mikor a „Gebetre” komandéroznak, attu fogvást minden baka óvasson együtt egész ötvenig a aztán kapja le az markát, mert így a „Gebét” véget ért.

* **A Jég Récsé és Keczel községek határait** f. hó 3-án nagyobb részben tönkre verte. Mint eddig tudva csaknem csekély rész volt biztosítva. Moral: Ha vetésed van, biztosítsd!

* A nők kívánsága. Tizenket éves korában a
hosszu ruhát szeretne viselni, oly nagy uszálylyal,
mely a földet seperje. Tizenhat éves korában szinész
szeretne lenni, tizennyolcz éves korában szerető ut
vágyódik, huszonegy éves korában férjre van szükség
huszonöt éves korában azt kívánja, hogy férje mind
este otthon maradjon; huszonnyolcz éves korában
állószeretne lenni, s harmincz éves korában a vál
óhajtja!

* **A Hedegek** ital kedvelők figyelmébe ajánljuk
vetkező sorok elolvasását s az abból levonható ta-
got. Forró nyári időszakban sokan esnek áldozat-
fölvéült állapotban való ivásnak. Ilyen meggodol-
ságnak esett áldozatul a napokban Párisban O-
francia közlekedésügyi miniszterem egyik e-
hivatalnok. Caro a longchampi lóversenyről h-
tért vissza s utközben fölhajtott három pohár

* **A kontárokról** mindig kicsinyítőleg szoktak beszélni. Pedig a művelődés-történelem számos példát mutat fel, midőn ilyen kontárok az ipar más ágaiban kitűnő találmányokat tettek. Egy könyvkötő legény (Silbermann) volt az orgona-készítés és zongora reformátora; egy borbély (Arkwright) találta fel a szövőgépet; egy ács (Hargrave) készítette az első szövő-orsót; egy szalmakalapos (Jacquard) találta fel az első orsót; egy zenész (Herschel) a távesüvet; egy hangszerkészítő (Watt) a gőzgépet; egy gyógyszerész (Böttcher) a porzellánt; egy színész (Sennenfelder) a könyvomást; szóval a legtöbb ember, ki a kereskedelemben és iparban új irányt nyitott, kontár volt a czéhszabályok értelmében.

* Két szerelmes levél került ma kezünkbe egy érdekmegbeszélésben megőrzött Don Juan ismerősünk zsebéből. A levelek elsejlt ő írta tizenhét éves korában egy ifjú hölgyhöz, a kit véletlenül pillantott meg az utcásarkon, s kinek láttára még az arca is elfehéredett, mert minden vére a szívébe szökött. Kapta magát és írta ezt a levelet: „Kisasszony szerelmes vagyok önébe és legnagyobb boldogságom volna önnek ezt személyesen elmondani. Az utca-sarkon fogom várni; ismertető jel: szürke felöltő, szürke kalap és kezében egy piros rózsza.” A levélre csakhamar megjött — a válasz, a melyet fönt említett ismerősünk önnemtagadással küldött velünk s a mely következőleg hangzott: Uram! Leányomnak nincs most érkezése. De azért ön csak legyen az utca sarkán; ismertető jel: fekete felöltő, fekete kalap és kezében egy jó fűtykös.”

— A piskai kirándulásról, melyet pár hét előtt a magyar hírlapírók rendeztek, hét érdekes képet hoz az „Ország-Világ” 25-ik (június 20.) száma Linek Lejostól. A rajzokhoz s magáról az egész kirándulásról Déri Gyula ír tárczaszerű szép cikket. Egy rendkívül impozáns képet is találunk: Hugo Viktor apoteozisát, mely a költőt s környezetében műveinek alakjait tünteti fel. Ezenkívül az „Ország-Világ” e számában is több becses közleményt ad. Így Karczag Vilmostól elbűsölést („A bolondos Erzsók története); Hugo Viktortól költemény: „A gígyó darabjai”, Bogdánffy Lajos kitűnő fordításában; „A mezőgazdasági csarnok” (a kiállításról) Ekkert Antaltól; „A véres árnyak”, (az angol miniszterválság alkalmából) Szokolay Kornéltól; „Géliezei Péter”, székely népballada Benedek Elek és Sebesi Jób kézirat-gyűjteményéből; „Az öreg szolgát” Sienkiewicz Henrik, a jeles lengyel író beszélye Balla Mihály fordításában; „A báró vadászkalandja” becsélye Karlovsky H. Idától; „A hét története” Székely Huszártól. Figyelemre méltó a „Könyvöröletes szívek” czinúli genre-kép is, mely Defregger rajza. Végül a gazdag állandó rovatok: Tudomány és irodalom, színház és művészet, újdonságok, a kiállításról, nők világa, könyvpiaç, vidéki élet, sport, hymen, gyászrovat, innen, onnan, rejtvények. Az „Ország-Világ” előfizetési ára január—decemberre 10 frt, január—júniusra 5 frt, április—júniusra 2 frt 50 kr. Az „Egyetértés”-sel együtt egész évre 28 frt, félévre 14 frt negyedévre 7 frt, egy hónapra 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzék a Pallás irgalmas és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, gr. Batócs-utczá 6. szám.

Eg li Mihály Nagy-Bányán. Két leveledre annak idején válaszoltam. Most rajtad a sor ismét Csak földi, világi esimes költeményt is mellette! H.

Én azonban mélyen elszomodtam azon kórjelen-
ségen mely az ország nagy költőjének szellemén

mutatkozott: féltettem, hogy a nemzet elveszti legjelesebb költőjét.

Másnap épen hozzánk jött Dr. Bókay, ki nekik házi orvosuk volt. Én elmondottam neki a tegnapi eseményeket komolyan kérve, hogy tiltsa el Jókainál az asztaltánczoltatást. Bókai meg is tette és Jókai nem irt többé az „asztrál-szellemről;“ úgy látszik szerencsésen megszabadult ez agyrémtől.

Jókainak sokan rossz néven veszik politikai és „udvari“ szereplését. Az első neki, mint költőnek kétségkívül nem vált előnyér; nálunk Magyarországon e tekintetben még bizonyos kiskorúság uralkodik, hogy az embert, író-t vagy művészt nem tudják elválasztani a politikustól és a miatt tőle is sokan elfordultak mint író-tól is, kik azelőtt föltétlen bámulói voltak. A legközelebbi események azonban úgy hiszem kedvező befolyással voltak különösen Jókai udvari érintkezéseit illetőleg a közvéleményre nézve. Trónörökösünknek nemes vállalkozása Magyarországnak mind önmagával, mind pedig a külfölddel megismertetésére nézve; különösen pedig a tiszta magyar érzésből származó hang, melylyel trónörökösünk az országos kiállítást megnyitotta, egészen közel hozta őt az ország szívéhez és e közeledés legnagyobb tanúsága annak, hogy Jókai közeledése az udvarhoz nem volt távolodás a nemzettől, hanem vonzóerő, mely amant hozta közelebb.

(Folyt. köv.)

Piaczi árak.

Egy hektoliter	Sz.-Somlyó július 5.	Zilah július 6.	Tasnád június 25.	Sz.-Cseh június 30.	Kraszna június 30.
árak krajczárokbán					
Buza	618	616	600	630	700
Kétszeres	470	560	500	560	550
Rozs	488	464	420	—	500
Árpa	370	—	—	—	—
Zab	295	320	250	200	260
Tengeri 100 kilit	520	532	5—	590	550
Széna 1116	320	350	300	400	—
Marhahus	40	40	36	36	32

HIRDETESEK

86—1885. tlkv. sz.

Arverési hirdetmény.

Az adókinestárnak özv. Pap Vaszalikáné és kiskoru gyermekei elleni végrehajtási ügyében, a birói árverés 272 frt 35 kr adóhátralék és a kielégítésig járó 9% kamatai, 6 frt 10 kr végrehajtási 5 frt 30 kr árveréskérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejéül **1885. évi július hó 18-ika d. e. 9 órai** megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Hidvég községhez tartozó kitézetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is végrehajtást szenvedő özv. Pap Vaszalikáné és kiskoru gyermekei és Pap Mitru és Pap Floreatól a hidvégi 56. tjkvben felvett 37. sz. a. beltelkes ház az ehhez tartozó 389., 420., 596., 656., 697., 708., 846., 858. és 899. sz. külső szántó és kaszáló földekkel együttesen 529 frt kikiáltási ár mellett.

II. Árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár tizszáztoliját készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó ujjabb egy hónap alatt, mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó-mint letétbivatalnál az ujjabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és az Hidvég községi előljárásánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1885. apr. 30.

DOBOLYI,
kir. jbiró.

82.—1—1.

Eladó zongora.

Egy jókarban levő Bözendorfer-féle zongora eladó. Értekezhetni özv. Szentmarjai Lajosnénál Perecsenben, felvilágosítást lapunk szerkesztője is adhat.

79.—3—3.

2402—1885.

tlkv. sz.

Arverési hirdetmény.

Bocsánecz Adolfnak Hora Mihály és néhai nejétől származott örökösei elleni végrehajtási ügyében a birói árverés, 279 frt 43 kr tőke. ennek és pedig 89 frt után 1878. évi szept. hó 29-től, 111 frt 29 kr után 1879. jan. 1-től, 79 frt 18 kr után azon évi april 1-től járó 6% kamatai, 42 frt 61 kr perbeli, 42 frt 94 kr végrehajtási, 12 frt 20 kr árveréskérési és a további költségek erejéig elrendelve lévén, annak határidejéül: **1885. július hó 23-ka d. e. 9 órai** megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Alsó-Kaznacs községhez tartozó kitézetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükségesetere a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Hora Mihálynak az alsó-kaznacs 222. tjkvben felvett 245/a. b. számú szántóföld, nejeinek, néhai Orosz Teréziának alsó-kaznacs 202. tjkvben bejegyzett 245/a. sz. a. szántóföldével együttesen 207 frt kikiáltási ár mellett; továbbá néhai Orosz Teréziának alsó-kaznacs 25. tjkvbeli 34. számú házas beltelke tartozékostól a 208. 1000 sz. a. szántó és kaszáló földekkel 826 frt kikiáltási ár mellett.

II. Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszáztoliját készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó ujjabb egy hónap alatt mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó-mint letétbivatalnál az ujjabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és az Alsó-Kaznacs községi előljárásánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1885. június 9-én.

DOBOLYI,
kir. jbiró.

87.—1—1

61.—1885. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § értelmében közhírré teszi, hogy a sz.-somlyói kir. járásbíróság 333—885. számú végzése által Veres Lajos javára Szalavetz Zsigmond ellen 26 frt 52 kr tőke, ennek 1883. év január hó 20 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 2 frt 50 kr perköltség elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1025 frtba becsült 71 drb sertésből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 655/885. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Kémeren a község házánál leendő eszközzésére **1885. év július 14. napjának d. e. 10 órája** határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: — hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-ai értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak. Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Sz.-Somlyó, 1885. évi jun. 20-án

MÁRKUS GUSZTÁV
kir. bir. végrehajtó.

86.—1—1.

666—1884. tlkv. sz.

Arverési hirdetmény.

Az adókinestárnak Árgyelán Nyikolájné elleni végrehajtási ügyében, a birói árverés 300 frt 20 kr, adóhátralék, ennek a kielégítésig járó 6% kamatai 4 frt 80 kr végrehajtási, 4 frt 30 kr árverés kérés és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejéül **1885. évi július hó 22-ke d. e. 9 órai** megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Hidvég községhez tartozó kitézetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Árgyelán Nyikolájné szül. Meszsesán Marjuczának a hidvégi 20. tjkvben bejegyzett 14 számú beltelkes háza a hozzátartozó 287, 314, 600, 635, 658, 707. 985 és 1033 sz. a. külső szántó és kaszáló földekkel együtt 910 frt kikiáltásiár mellett.

Ellenben az 1043. sz. a. föld az Orosz Simon nevére lévén előjegyezve arra a kért árverés elrendelhető nem volt:

II. Árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltásiár tizszáztoliját készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó ujjabb egy hónap alatt mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó-mint letétbivatalnál az ujjabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Hidvég községi előljárásánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. jbiróság mint tlkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1885. április 30.

DOBOLYI,
kir. jbiró.

83.—1—1.

87—1885.

tlkv. sz.

Arverési hirdetmény.

Az adókinestárnak Talpas Nyikoláj és társai elleni végrehajtási ügyében a birói árverés 176 frt 66 kr adóhátralék és a kielégítésig járó 6% kamatai, 7 frt 55 kr végrehajtási 5 frt 30 kr árveréskérési és a további költségek erejéig elrendeltetvén: határidejéül **1885. évi július hó 18-ika d. u. 3 órai** megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Hidvég községhez tartozó kitézetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Talpos Nyikoláj, Báltok Gáfia férj. Orosz Vasziné és Báltok Mitru, továbbá a kiskoruk: Nyegrán Anna, Nyegrán Stéfán és Báltok Sándor közös birtokosoktól a hidvégi 13. tjkvben 7. sz. a. felvett beltelkes ház, a hozzátartozó 238, 252. 468, 530, 598, 891. és 1038 sz. a. külső szántó és kaszáló földekkel együtt 530 frt kikiáltásiár mellett.

II. Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszáztoliját készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó ujjabb egy hónap alatt, mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó-mint letétbivatalnál az ujjabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Hidvég községi előljárásánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1885. április 30-án.

DOBOLYI,
kir. jbiró.

84 —1—1.